

بوسه یک آزاده بر دستان جانبازی سرافراز

دکتر علی نیکزاد، نائبرئیس مجلس شورای اسلامی، در ادامه برنامه دیدار با خانواده‌های معظم شهدا و جانبازان، روز گذشته با خانواده شهیدان گران‌قدر، عظیم‌پور و همچنین جانباز سرافراز اسلام مرتضی علی شیری دیدار کرد.

حضور در بین خانواده‌های شهدا و جانبازان نعمت بزرگی بود که برای همراهان نماینده مردم اردبیل، نیر، نمین و سرعین نیز ممکن شده بود.

در منزل شهیدان عظیم‌پور، سخنان برادر جانباز و عزیز این شهدا، عظیم عظیم‌پور، فضای خاصی را در مجلس حاکم کرده بود. خاطراتی از گذشته و ذکر خیری از مردان و مسئولینی که صادقانه برای مردم، نظام و انقلاب خدمت می‌کنند.

جالب بود، اعضای خانواده کلمه‌ای برای خود و یا درخواست شخصی مطرح نکردند. از نیکزاد به‌خاطر حضور در منزلشان قدردانی نمودند و در انتها، داماد خانواده درخواستی کرد. وی اعتبار مورد نیاز برای تکمیل پروژه مدرسه علمیه بانوان را طرح نمود و از دکتر نیکزاد خواست که برای رفع این نیاز اقدام نماید.

نماینده وقتی در فکر خدمت باشد، قانون‌مداری و صداقت در رفتار و گفتار را در دستور کار قرار بدهد، در هر اقدام و عمل‌اش رضایت پروردگار را در نظر بگیرد و از هر گونه تظاهر، ریا و خودمحموری دوری نماید و بودن در کنار مردم و تکریم خانواده معظم شهدا و جانبازان را برای خود افتخار بزرگی بداند، خداوند او را در راه خدمت به جامعه کمک و مساعدت می‌نماید.

در همین جلسه با رایزنی که دکتر نیکزاد انجام داد و تماس‌های تلفنی که برقرار نمود، مشکل اعتباری مدرسه علمی بانوان برطرف شد.

در جمعی که خدمت خانواده شهدا رسیده بودند، آزاده‌ای سرفراز، افتخارآفرین، استوار، اسوه مقاومت و تبلور غیرت نیز حضور داشت.

درحالی‌که همه قصد خدا حافظی وترک خانه را داشتند، غضنفر محبی با

صدایی لرزان و با بغضی گرفته و قطرات اشکی در چشم گفت: خدا را شاکرم که با حضور در این مجلس امکان بوسیدن دست‌وپای جانبازی گران‌قدر از خانواده‌ای که پنج شهید تقدیم انقلاب کرده‌است را پیدا می‌کنم.

او بر دستی که افتخارش آسیب دیدن در راه مبارزه با دشمن و دفاع از انقلاب و نظام بود، بوسه زد و برای زیارت پای شهیدی زنده در روی زمین نشست و پاهای برادر شهدا را بوسید و بر همه جانبازان و خانواده شهدا ادای احترام کرد.

بوسه مردی از تبار عاشقانی که عظمت اسلام، انقلاب و وطن را در اوج مظلومیت به دنیا نشان داده‌اند بر دستان مبارک یک جانباز سرافراز، منظره‌ای دیگر داشت. درک چنین فضای معنوی یک موهبت الهی است و باید خدا را شاکر و سپاس‌گزار باشیم که بودن در یک چنین فضای معنوی و مقدس را نیز نصیب ما کرده بود.